

Åpent brev til:

Solumsmoen 18. mai 2005

Justisminister Dørum

Fylkesmann Mona Røkke

Professor Edvard Befring

Medlemmene av Stortingets justiskomite

Medlemmene av Stortingets sosialkomité

Medlemmene av Stortingets familie- kultur- og administrasjonskomité

Stortingets partienes formenn

Stat i staten-klanens kompetente servitører.

Her særskilt angjeldende Torbjørn Rustan - og møte med tidligere justisminister og nåværende fylkesmann i Vestfold, Mona Røkke - vedrørende Rustans sak og situasjon.

Til tross for den iherdig ivarettatte lokklegging fra stat i staten-klanen - ble en avdukning av toppen av isfjellet framtvunget angående hva barne- og skolehjemsbarna er blitt utsatt for - fra de gode besørgende av rans- overgrepssorg.

At det var påkrevende for klansandelagets utbyttehonorerte å få satt "granskings"-punktum ved 1980, kan ingen som får til å plusse i hop to og to - forundres over. Forutsatt at man våger å registrere den type framstillinger klanens kompetente serverer som belegg for sin pågående ugjerningsutøvelse og lovstridige framferd, bør det gå kaldt nedover ryggen for enhver som ikke er tilstrekkelig opptrent - til kortsiktig "å se vekk".

Se vekk fra det evnerikt forklarte fra den etablerte koalisjon - skolert til å avlevere brun produksjon. Avlevere konstruksjoner og spekulasjoner, kalling og stigmatisering. Med formål - at klanen "fritt" må kunne forlyste seg med sine rans- og nøytraliseringsarrangementer.

Klanslagets kognitive evnelse står avkrysset i forfallstaket. Gjennomgående presterer klanens arrangementsutøvende logiske resonneringer som på langt nær kvalifiserer til bestått karakter - for opptaksprøven til sandkassa.

Kollektiv meddelelse av psykopatselverrealisering kombinert med bekjentgjøring av et frapperende faglig kunnskapsfravær. Dette tilhører det sikre klanslagets evnerike avleverer - i anledning ethvert arrangement. De taler for seg selv, de personkarakteristikker klanslagets utøvende er trengende for å gulpe opp. Ved foreliggende av et reelt grunnlag for det påståtte, gitt tilgang til saklige argumenter - ville selvinnyttende klanens omfattende leveranser av de mest groteske og nedverdiggende personkarakteristikker - vært unødvendig.

Hele djevleskapspakka av merkelapper har klanslagets aktører påklistret Torbjørn Rustan. Plassering ved spesialskole, evneveik- og tilbakestående tempel, psykisk syk-diagnoser på blankt løgngrunnlag - tilhører hva Rustan er beriket med.

Her et lite utvalg av det evnerikt framstilte på Torbjørn Rustans bekostning. Under anføringen konklusjon er framholdt fra overlege Knut Koppang ved Vestfold sentralsykehus: "Det vil bli vanskelig for denne pasienten å få lønnet arbeide". Fortsettelig: "Det måtte i tilfelle være vernet sysselsetting. Sannsynligvis vil den beste ordning være at pasienten etter at han har avsluttet skolegangen på Breily ungdomsskole, fortsetter å arbeide hjemme på gården hos sine foreldre". To år senere (1972) konkluderer ass. lege Anne Lise Bruu ved Vestfold sentralsykehus, psykiatrisk avdeling, "Anklagte er en 21 år gammel mann med epilepsi og en

hjerneskode, som har medført at han er mentalt tilbakestående". Av psykiater Ole Herman Robak ved Vestfold sentralsykehus ble Rustan i 1987 beskrevet som følger: "Vi har som tidligere å gjøre med en evneveik karakteravviker".

Alle godt opplyste til som en kattunge å leppe i seg den framholdte surmelk fra klanens evnerike, vil ventelig forstå at det intet påtakelig er å finne i - at den mentalt tilbakestående og evneveike karakteravviker - tuftet på eget initiativ i voksen alder ikke kun gjennomførte ordinær ungdomsskole, men også videregående skole.

Det burde være unødvendig å mestre en såvidt krevende matematisk oppgave som å plusse i hop to og to, det burde være tilstrekkelig å "få til" å telle til to - for å oppfatte at den er av en langt svinaktigere karakter enn hva grisen kan evne å "få til" - den produksjon av stemplinger klanens evnerike har "fått til" på Torbjørn Rustans bekostning.

I forkant av at Rustan påbegynte reparasjon av den lovstridige utdanningsnektelse tilbudt han (jfr. "Menneskerettslovens" bestemmelser og de her inkorporerte konvensjoner), hadde cand. psychol og førsteamanuensis Torbjørn Danielsen presentert en uhyggelig velfundert redegjørelse angående hva Rustan var blitt utsatt for. Samt meddelt de pågående konsekvenser dette medførte for han. De tidligere arrangerte IQ-tester av Rustan smadres av de grundig underbygde framholdelser fra førsteamanuensis Danielsen. Henvist til bl.a. en omfattende gjennomføring av varierte tester, meddeler Danielsen: "Den framgang som T.R. har vist, og den arbeidsevne han har lagt for dagen, jf. rapport fra klinisk pedagog Tom Dahl av 7.6.89, tyder på at det er en meget god investering av samfunnet å satse på videre skolegang for T.R.".

Men, i stat i staten-klanens samfunn passer ikke sådan investering. I denne type samfunn er det syndikatets behov som skal ivaretas. I denne type samfunn må det satses på roboter. Må det investeres i klanslydighet. - Etter gjennomføring av videregående skole, allmennfaglig studieretning, søkte Rustan opptak ved hjelpeleielinjen ved Holmestand videregående skole. For her å bli tilbudt - videregående utdanningsnektelse.

Opplystningen av udokumenterte påstander anført som begrunnelse for vedtaket om å nekte Torbjørn Rustan utpassering/praksisplass ble mellommenneskelig evnerikt avsluttet av rektor Kari Thomassen med utliring av: "Skolen vil anbefale deg at du vurderer overgang til opplæring i et annet yrke der bl.a. mellommenneskelig kommunikasjon ikke er så vesentlig".

Justisminister Dørum: "Vi har et lovverk i dette landet". Et lovverk stat i staten-andelslaget bryter hyppigere - enn ved enhver anledning. Det var ikke kun udokumentert, det påståtte fra rektor Thomassen.

Bortvisning og tap av rettigheter reguleres av opplæringsloven §§ 3-8 og 4A-9. Det presterte fra rektor Thomassen - innehar ikke hjemling i opplæringslovens bestemmelser. Tilhenvist det hjemlede i lov, er det av ugyldig karakter, det grunngitte for vedtaket forbeholdt Rustan.

Til skolen tilbakemeldte Torbjørn Rustan fortsettelig frammøte. Datert 28.05 02., kun fem dager i etterkant av vedtaksdatering, tilskrives rektor Thomassen på Rustans vegne fra cand psychol og magister kriminologi, Joar Tranøy. I tilskrivelsen imøtegås det framstilte på Rustans beskostning. På etablert klansvis ivaretok rektor Tomassen trenering av tilsvar til Tranøy - vedrørende opprettholdelse av det ikke-lovhjemlede vedtak - til etter utløp av klagefristen. Hva hadde Rustan å forholde seg til? Klanens kriminelle framferd visste han for lengst - mye om. Men som utsatte flest, var han lite kjent med lovverkets bestemmelser.

At skriftlig innsigelse til det grunnitte for vedtaket var framholdt, er uomtvistelig. Men det påklagde var ikke å oppfatte som påklagd! Henger du med i det evnede fra langt alvorligere sjuke enn "kverulantisk paranoide"? (Jfr. en av de mange merkelapper klanen påklistet Arnold Juklerød). Ytterligere kommunikasjonsrikt, samt i strid med det lovnede, tilbakemeldte ikke rektor Thomassen til Rustan om formelle mangler iht. forvaltningslovens bestemmelser, hva angår det imøtegåtte - til det presenterte vedtak.

"Det er gjort så mye feil (...)". Førsteamanuensis Torbjørn Danielsen oppsummerte på dette vis det begåtte "fra samfunnet" på Torbjørn Rustans bekostning pr.1991. For enhver som "får til" å lese det nedfelte i dokumenter - må det framgå hvordan samfunnet klanens stat i staten - ivaretar oppfølging av rans- og nøytraliseringsarrangementer.

Da advokatfullmektig Mona Fardal overfor Fylkesmannen i Vestfold v/avdeling for oppvekst og opplæring, påfølgende påklagde den oppfølgende utdanningsnektelse for Torbjørn Rustan - var det verping av at klagen var framført etter klagefristens utløp, denne etat kunne meddele å være gitt opplæring til å "få til". Påpluss et evnelse: "(...) at fylkesmannen ikke ser at det av særlige grunner er rimelig at klagen blir prøvd". Følgelig kunne det ei tas stilling til rektor Thomassens evnerike kommunikasjon. Var det av særlige grunner urimelig - å prøve den framholdte påvisning - av et vedtak ikke fundert i opplæringslovens bestemmelser.

Bistått av Joar Tranøy stilte Torbjørn Rustan 23.03.04, til et møte ved Universitetet i Oslo med professor Edvard Befring. Lederen av det utvalg som presenterte rapporten angående hva barne- og skolehjemsbarna var blitt utsatt for.

"Et gullkantet papir". Ad den framholdte rapport fra førsteamanuensis Torbjørn Danielsen, ble Rustan tilbakemeldt fra professor Befring: "Den må være et gullkantet papir å ha i hånda". Henvist til det forelagte materiale hvor det påviselig framgår hva Torbjørn Rustan var blitt utsatt for, samt hva han ble meddelt under møtet fra Joar Tranøy og Rustan selv, uttrykte professor Befring at Rustan måtte tilkommes: "En erstatning det går an å leve med". Et erstatningsbeløp i størrelsesorden to millioner kroner ble deretter besnakkert som rimelig.

Tillagt den stigmatisering Rustan var påført, de groteske stemplinger han var beriket med, tvangsinternering ved psykiatriske institusjoner, plassering ved specialscole, og de påfølgende og pågående konsekvenser av nevnte - ble også det seneste vedtak på Rustans bekostning drøftet under omtalte møte. Henvist til den Torbjørn Rustan han selv ble presentert for, var det direkte indignasjon professor Befring uttrykte. Angående erstatning og øvrig opprydning mht. de benevnte forhold, meddelte professor Befring til Rustan: "Ta kontakt med fylkesmannen i Vestfold - vis til meg!" - "Jeg kjenner henne, vis til meg!"

"Et gullkantet papir". Dette var allerede i tilknytning til den omtalte påklage distribuert fylkesmannskontoret i Vestfold, da Torbjørn Rustan 02.04.04, med henvisning til det uttrykte fra professor Befring, tilskrev fylkesmann Mona Røkke og anmodet om et møte.

Men den imøtekommende fylkesmann professor Befring henviste til, gadd ikke engang å spandere så mye som en linje, i tilsvar til Rustans henvendelse. - Hit og dit, og att og fram. Fra Joar Tranøy og Torbjørn Rustan ble FAMPO v/undertegnede anmodet om å forestå oppfølging angående Rustans sak og situasjon. To tilskrivelser datert 11.09.04 ble tilsendt fylkesmannens kontor i Vestfold. Den ene angjeldende erstatning for stimpling, feilplassering mv, tiladressert fylkesmann Mona Røkke. Den andre, tilstilet avdeling for oppvekst og opplæring, inneholdt oppfølgende påklage ad vedtaket fra Holmestrand vgs. v/ rektor.

Fra tilskrivelsen av fylkesmann Røkke medtas her: "Til tross for de tilhenviisninger Rustan kunne framholde i sin tilskrivelse av fylkesmannen i Vestfold datert 02.04.04 - er denne ikke besvart. Det er symptomatisk at representerende myndighetsinstanser unnlater å besvare henvendelser som omhandler alvorlige overgrep, grove menneskerettskrenkelser og straffbare forhold begått av representerende offentlige instanser/myndighetsinstanser - i Norge".

Nå ble ikke undertegner av tilskrivelsene, men Torbjørn Rustan, besvart. Fra skrivelsen datert 05.10.04 tiladressert Rustan, gjengis: "Fylkesmannen, avdeling for oppvekst og opplæring, beklager at Torbjørn Rustan ikke tidligere har fått anledning til å få drøftet sin sak slik det er framsatt ønske om i brev av 2. april 2004 fra Rustan". Fra den fortsettelige evnelse ": Fylkesmannen inviterer herved Torbjørn Rustan til samtale - med eller uten fullmektig (...)".

Til "beklagelsen" bevarte undertegnede: "Hva er tilsiktet - med denne framstilling?" Videre: "Det er et møte det er aktuelt for Torbjørn Rustan og hans representerende å stille til". Og fortsettelig: "Det er en reell erstatning henvist til hva Torbjørn Rustan over år har vært utsatt for - det nå skal tas stilling til. Og ytterligere, gitt henvisning til det uttalte fra professor Edvard Befring, må være å avkreve at fylkesmannen selv, Mona Røkke, stiller til møtet".

Etter nok et tilsvaret til Rustan fra fylkesmannen, og fra dette hold senere meddelelse av avlysning av det inviterte til, avkrevde jeg under oppringning fra fylkesmannskontoret - å bli tilkommet skriftlig invitasjon til et møte. Datert 18.01.05 tilskrives jeg fra fylkesmannen i Vestfold. Tilskrivelsens overskrift: "Møte med fylkesmann Mona Røkke om Torbjørn Rustans sak". Møteinvitasjonen ble repetert, og var datofestet til 27.01.05. Årsak til denne noe omstendelige redegjørelse, vil framgå fra det påfølgende.

I tillegg til Mona Røkke stilte fra fylkesmannsetaten den 27.01.05, utdanningsdirektør Kåre Hoel og rådgiver Fred Burmann. Ved Torbjørn Rustans side, som hans representerende, stilte FAMPO v/cand scient Erik Strand og undertegnede.

Etter innledende å ha meddelt: "Jeg kjenner jo Edvard Befring", var det for fylkesmann Røkke vesentlig å eksponere seg i klansetablert blærete stil: "Synes vi kunne ta et møte. Tror det er vesentlig at dere får tømt seg for aggresjon (...)". Deretter evnet Røkke: "Og jeg anser at dette er en samtale!" - "Torbjørn Rustan får legge fram hva han føler har vært vanskelig".

Om vi umiddelbart hadde reist oss og meddelt: Takk for tilbudet, men vi er servert mer enn nok klanspreik hvor antydning til anstendighet glitrer med fravær, og vi er avlevert mer enn mange nok tiltrengte erklæringer av faglig forfall fra juristerihold - ville vi uomtvistelig ha uttrykt oss berettiget - ved med dette å ha forlatt "samtale"-arrangementet.

"Og jeg anser at dette er en samtale!" - Avtaleinngåelsen var: "Møte med fylkesmann Mona Røkke om Torbjørn Rustans sak". For de frigjorte midler via ekskluderingen av Rustan fra adgang til utdanning, burde avdeling for oppvekst og opplæring - kunne tilby fylkesmann og tidligere justisminister, Mona Røkke - et begynnerkurs i lovforståelse/jus.

"Torbjørn Rustan får legge fram hva han føler har vært vanskelig". - "Vesentlig at dere får tømt seg for aggresjon (...)". Dette er avlevering av vitnesbyrd - fra institutt for klansutlirning. For godt opptrente til ikke å "få til" konsentrasjon vedrørende en tekst utover gjennomsnittlig SMS-omfang, påminner jeg nok en gang - at det var Torbjørn Rustans sak - fylkesmannen i Vestfold skriftlig hadde invitert til møtebehandling av. Vi hadde ikke mottatt invitasjon til å overhøre hva fylkesmann Røkke klansberikende - trengte å få tømt seg for!

Må det ikke være kjekt for en jurist og tidligere justisminister å kunne gjøre rede for seg som så faglig blank – at selv ”Avtalelovens” sentrale bestemmelser tilhører tomrommet.

Til det sentrale forhold for drøftelse under det avtalte møtet, erstatning for Torbjørn Rustan - jfr. det framholdte, tilhenvising inklusive, i Rustans egen tilskrivelse av fylkesmannen, og oppfølgende det i klartekst meddelte fra undertegnede - kunne fylkesmann Røkke utdype: ”Jeg kjenner jo Edvard Befring godt. Han er opptatt av rettferdighet. Men, jeg er redd for at Befring ikke kjenner fylkesmannens kompetanse”.

”Såvidt jeg forstår er Torbjørn Rustan oppegående”, uttrykte kompetent Røkke tidlig ”i sin samtale”. Gitt at fylkesmann Røkke hadde vært så vidt oppegående at hun hadde evnet å besvare Rustans henvisningsbelagte henvendelse - med å meddele fravær av kompetanse hva angår *det vesentlige* for Rustan - ville dette enkelt blitt oppfattet av han.

Henvist til den erfaring Rustan innehar hva angår stat i staten-klanens framferd, trengte han ikke å bli forberedt mht. hva vi ville bli ”møtt med”. Dette uttrykt, medga jeg allikevel i forkant at vi måtte forvente å bli servert - eksakt hva vi ble. At fylkesmannsetaten kun ville meddele kompetanse til å kvekke vekkepreiking angående erstatningsspørsmålet. At vi ville få vite at de var opplært til å si - hva Rustan hadde utprøvd i forkant av møtet med professor Befring. Han var jo oppreist med Kr. 50.000,- fra billighetserstatningsnemnda.

”Et gullkantet papir”. - Dokumentasjon! Dette versus: ”Torbjørn Rustan får legge fram hva *han føler* har vært vanskelig”. Hvorfor etterkomme oppfordring til opptreden på tiltrengt nivå fra, hvorfor kaste bort aggresjon mot - kompetente? Til Rustan hadde jeg uttrykt at det vesentlige for fylkesmannsetaten ville være å få servert nødvendige lovbruddsordninger. Inklusive uttømme seg forståelsesfullt ad vedtak tuftet på ikke-dokumenterte påstander.

Fylkesmannens regi for arrangementet var å avkreve at ”vi skulle være enige om” hva Torbjørn Rustan måtte være å avkreve å ha forstått. Til vedtaket han var forbeholdt fra rektor Thomassen - ble det messet at Rustan måtte ha forstått - at for å opprettholde rettigheter, var han å pålegge avlevering av innsigelse iht. forvaltningslovens bestemmelser.

Til framstillingen fra fylkesmannens representerende repliserte undertegnede: ”Grunnlaget fra rektor er ikke lovhjemlet”! Jeg henviste videre til det nedfelte i ”Menneskerettslovens” bestemmelser. Og i den aktuelle forbindelse særskilt til konvensjonen som omhandler nektelse av adgang til utdanning. - ”Nå må vi ikke komplisere dette mer enn nødvendig altså”, var kompetansen fylkesmann og jurist Røkke, kunne meddele seg skolert til å avlevere.

Fra vår side ble påpekt de svært mange utsatte for den aktuelle framferd - i Norge. Ad Rustans sak og situasjon ble førsteamanuensis Danielsens rapport igjen tilhenvist. Framholdt ble de gjentatte alvorlige menneskerettighetsbrudd på Rustans bekostning Til tross for formaningen fra den tidligere justisminister, fortsatte vi med å henvise til de internasjonale menneskerettskonvensjoner inkorporert i det norske lovverk via ”Lov om styrking av menneskerettighetenes stilling i norsk rett”. Uansett hvor komplisert det enn måtte ”føles” for vår motpart, ble fra vår side henvist til EMK del 1, Rettigheter og friheter, Art. 14: *Forbud mot diskriminering*.

Fylkesmannen: ”Har det vært noen klagesaker med bakgrunn i dette? Burde du ikke evnet å rødme av skam, Røkke? ”Jeg kjenner jo Edvard Befring godt”. Hvordan kunne være ukjent med det tilkjennegitte fra kamerat Befring? Hvordan ”få til” ikke å ha hørt om det rapporterte fra Befringutvalget? - Det rapporterte ad hva barne- og skolehjemsbarna er blitt utsatt for.

Undertegnede fortsatte med å henvise til det uttrykte fra professor Befring angående det vedtak Rustan var forbeholdt fra Holmestrand videregående skole v/ rektor Thomassen. Fra Rustan ble supplert: "Jeg nektes utdanning - jeg nektes å komme ut i jobb". Fylkesmann Røkke kunne kompetent avgi følgende flåsete kommentar: "Ja det er mange som ikke kommer ut i jobb, det er nok ikke et problem du er alene om".

Rådgiver Fred Burmann: "Det er ikke tatt standpunkt til innholdet i klagesaken. Kun til forvaltningsloven". - "Klagefristen er utløpt", adderte utdanningsdirektør Hoel. "For lenge siden - over et år", ventilerte fylkesmann Røkke. Det burde framstå som "til å ta på" - det presterte fra fylkesmannsetaten. For snart skulle de evnerike gå i gang med å meddele sitt standpunkt. Framstille Rustan som uegnet for pleieryrket.

"Klagefristen er utløpt". Rådgiver Burmann kunne oppfølgende klargjøre: "En henvendelse fra *denne* Tranøy ...". Etter *denne* evnelse fortsatte han: "Dette et enkeltvedtak som Holmestrand videregående skole gjorde 23.05.02". Fylkesmann Røkke kunne repetere: "Dette er et enkelvedtak". For deretter å dundre til med: "Torbjørn er en myndig person. Torbjørn er absolutt kompetent til å ta imot et budskap. Han er gjort oppmerksom på klageordningen. Det må være klarlagt. Du kan jo ikke sitte der å si at han ikke har evne til å skjønne det".

Det siste tiladressert undertegnede. Hadde jeg sagt hva Røkke utbasunerte at jeg hadde sagt? Nei, selvsagt ikke! Det foreligger lydbåndtapet, det uttrykte under det avtalte møte. Til den seneste påstandsleveranse fra fylkesmannen besvarte jeg: "Det er stygge fordømmelser fra myndighetspersoner, jeg har framholdt". Til dette evnet Røkke: "Han fikk det jo skriftlig".

Og fortsettelig: "Torbjørn har jo absolutt evne til å lese. Han har kognitiv forståelse!". Er det ikke sådan forståelse, fylkesmann Røkke - overbevisende kompetent - meddeler fravær av? At Rustan, stemplet som mentalt tilbakestående og evneveik karakteravvikler - har kognitiv forståelse - det må være klarlagt! Fri må de være, klanens representative, til å prestere som schizofrene Ole Brums. Dette hva angår enhver de utsetter for sine arrangementer. Etter arrangementsbehov sprettes karakterisering av personer - opp og ned som en strikball.

Som bruker av kompetent lavmålsteknikk, fortsatte fylkesmann Røkke: "Nå er vi enige om at han var underrettet om klageadgangen". Til sin enighet med seg selv framstilt i "vi-form", besvarte Røkke: "Han var det, han er det, det vil jeg gjerne at vi skal være enige om".

Til dette tilbakemeldte jeg - at hva angår det lovhjemlede for vedtak av den aktuelle karakter, var intet å påpeke mot Rustan. "Men det er anført fra stedet der Torbjørn hadde praksisplass", kunne vi "få vite". Undertegnede stilte spørsmål om hvor, fra hvilke dokumenter, dette måtte framkomme? Rådgiver Fred Burmann kunne tilhenvise følgende belegg: "Skal vi virkelig gå i detaljer på dette"? Og fylkesmann Røkke kompletterte kompetent: "Nei, det kan vi ikke"!

Undertegnede: "Må vi så gå på "det harde" mht. lovhjemling"? Røkke: "Det de sier er jo at Torbjørn bør søke seg inn i et yrke der dette med mellommenneskelig kommunikasjon ikke er så viktig". - Men, å besitte kompetanse til å avlevere repetisjon av udokumenterte påstander - det er viktig det!

"Dette er gjentakelse av stemplingene - på ny og på ny", uttrykte jeg i klartekst. Etter å ha blitt servert mer enn nok av det kompetente kelnervrøvl, fikk fylkesmannsetaten sin meny tilbakelevert med usminket kommentar fra Torbjørn Rustan: "Dette er mafia-Norge! Og som kognitivt forstående av artens repetisjonsteknikk, presiserte Rustan: "Det er mafia dere er"!

Røkke: "Dette er alvorlige påstander jeg ikke kan si halleluja til". I "sitt høyeste" fortsatte fylkesmannen med sitt hyklerske ordkløveri: "Jeg ønsker at Torbjørn Rustan skal finne seg en arbeidsplass". - "Jeg kan ikke se at Torbjørn Rustan er utslått for livet". Fra Rustan kom det kontant: "Du kunne jo ha fått alle de stemplene jeg har fått, og da sett om du var blitt utslått"! Nå kunne Røkke heve seg ytterligere: "Jeg har det, jeg har fått andre stempler jeg min venn". Dette dybdesubstansielt supplert av: "Jeg har vært igjennom litt av hvert, og det har vi alle".

Hva stat i staten-klanens representative får seg til å servere, er uten noen nedre begrensning. Hva de til gunst for sine stygge formål presterer sammenblanding av - er uten begrensning. Hvilke vanskeligheter det innebærer å få seg tildelt en kreftdiagnose, vil de fleste ventelig kunne fatte. Men ble ikke Røkke restituert fra sin sykdom for mange år tilbake? Det er bruk av teknikker av usleste karakter - stat i staten-klanens representerende redegjør for å være kompetanseskolert til, og trengende for - å anvende.

Dersom fylkesmann Røkke var utsatt for påklistring av stemplinger - for stigmatisering - av tilsvarende karakter som Torbjørn Rustan, ville dette i tilfelle ha kunnet bidra til at hun hadde forsøkt å tilegne seg et minimum av språkforståelse?

Hvorfor trenger klanslagets utøvere tildekket bak retts- og myndighetslogo gjennomgående å avlevere hyklerske lass? Hvorfor trenger de å presentere sjøldigging til fortjenestemedalje - i anledning ethvert av sine arrangementer? Hvorfor trenger de å underslå fakta? Hvorfor "går de ifra" konseptene - når de konfronteres med dokumentasjon? Hvorfor trenger klanslagets juristeriskolere åpent og bart å utbasunere at de ikke har hørt om det nedfelte i de gjeldende lovbestemmelser? Hvorfor trenger de å hyle fravær av kompetanse - til "å lese" kalenderen?

Etter å ha ordnet de alvorligste menneskerettskrenkelser på Torbjørn Rustans bekostning, etter med belegg i produksjon av stigmatisering å ha ordnet gjentatte alvorlige lovbrudd på Rustans bekostning - skulle arrangementet på fylkesmannskontoret i Vestfold omhandle:

- i) At Rustan ble *tilgodesett* med å gråte - hva *han følte* - hadde vært vanskelig.
- ii) Han var det, han er det, det vil jeg gjerne at vi skal være enige om". - "Dette er et enkeltvedtak." - "Han var underrettet om klageadgangen". - "Nå er vi enige om at han var underrettet om klageadgangen". - "Nå må vi ikke komplisere dette mer enn nødvendig altså" - "Han er gjort oppmerksom på klageordningen. Det må være klarlagt. Du kan jo ikke sitte der å si at han ikke har evne til å skjønne det".

Hva med å få til "å skjønne" at et vedtak tuftet på udokumenterte påstander - ganske så enkelt, er av ugyldig karakter. Hva med å få til "å skjønne" handlingers rekkefølge?

"Han har det så". - "Det må være klarlagt". Verre og verre sa kjerringa som skulle si ærevære. For forutsett nå at det grunnitte i vedtaket forbeholdt Rustan kunne tilhenvises lovhjemling. Til det framholdte fra fylkesmannsetaten, kunne Erik Strand innvende: "Det er bare en ting som ikke ble klargjort her, for da Hiåsen påpekte dette med klagefrist og den svake part - hva er Rustan gjort oppmerksom utover dette med klagefristen? I brevet (fra rektor) er ikke anført hva en klage skulle inneholde" - (jfr. forvaltningslovens bestemmelser).

Fylkesmann Røkke: "Nei, det står jo ikke der". - Som besvarelse til sin egen konstatering evnet Røkke å prestere: "På den annen side så er vi enige om at Torbjørn Rustan har en god såkalt kognitiv evne - han skjønner, han vet han er oppegående - han er et medmenneske på linje med oss alle sammen - og da må ikke du si at da har han ikke skjønnet det".

Hvordan "få til" - på den annen side - å hykle bedragerisk forklaring til en større halleluja-høyde? Hvorfor trengte fylkesmann Røkke - også på den annen side - å skjønne at jeg hadde sagt, hva jeg ikke hadde fått til å uttrykke? Sagt - hva jeg påviselig ikke hadde sagt!

Angående den utviste framferd fra barnevernsegmentet uttrykte leder av Stortingets helse- og sosialkomité, John Alvheim: "Alt du sier blir brukt imot deg". Dette er kun "en halvsannhet". For fra klansandelslagetets representative bedragerer - blir også alt du påviselig ikke har sagt - brukt imot deg!

For å "få til" underbygging av alle sine rans- og nøytraliseringsarrangementer, trenger klanslagets utbyttmottakere - å være storforbrukere av kompetent kognitivt kollaps. Gitt utgangspunktet den groteske framferd Rustan er blitt utsatt for - stemplingene han er påklistret - trengte fylkesmannsetaten nå å appellere høyt til hans "kognitive evnelse". - Halleluja!

"Kompetanse" - "kognitiv evnelse". Mindre avansert enn vrøvl, er ordbruken man presenteres for. Åpent og bart meddeles fravær av kompetanse til å definere de ord og uttrykk det gjøres bruk av. Kognitiv evnelse omhandler å oppfatte/forstå sammenhenger. Ikke hvorvidt man er gitt anledning til å tilegne seg kunnskaper innenfor spesifikke fagområder/felt.

Direkte absurd er "den kognitivt" tilsøkte framstilling av hva Rustan måtte ha forstått. Undertegnede har selv undervist i videregående skole gjennom flere år (sosialøkonomi, samfunnslære, bedriftsøkonomi, statistikk, markedsføring - samt skatterett og rettslære.) Det jeg presiserte var at Rustan ikke innehar bakgrunn som skulle tilsi besittelse av kunnskap hva angår lovverket. Og enda mindre framleite seg i lovverkets bestemmelser. Hvilket burde være enkelt å fatte for enhver - som får til "å skjønne" - noe som helst!

Klanslagets representative tilkjenner å være opplært til å beherske kognitiv dissonans. Professor Befring: "En erstatning der går an å leve med". Til de som innehar tilgang til litt over skjorteknappen - jfr. stemplingene tildelt Rustan, og dette relevant sammenstilt med såvel de eksamener han ettertidig har avlagt, som det i klartekst uttrykte hva angår hans kognitive evnelse: Er ikke erstatningen han innehar krav på - følgelig mer enn klarlagt?

Kommunikasjon. Fra vedtaket forbeholdt Rustan gjengis repeterende rektor Thomassens mellommenneskelige konkludering: "Skolen vil anbefale deg at du vurderer overgang til opplæring i et annet yrke der bl.a. mellommenneskelig kommunikasjon ikke er så vesentlig". Fra det presterte i den forutgående grunngivning: "I denne perioden har skolen opplevd deg som en lukket person, bl.a. har du aldri villet snakke om tidligere yrkeserfaring".

Om det måtte forsøkes påkaklet fravær av kjennskap til Rustans yrkeserfaring som utstyrt med stemplingene "mentalt tilbakestående og evneveik karakteravvikler" - innehar dette tilhørighet i det evnerikt forklarte - gitt formålet opprettholdelse av nøytraliserings. Mer enn selvklart forelå kjennskap til Rustans bakgrunn. Men, det må jo kvalifisere for ekskludering - at Rustan unnlot å anmode om å bli utsatt for ytterligere hån fra klanslagets evnerike!

Det er et vedtak tuftet på en ensidig utklaking av påstander om at han mangler evne til kommunikasjon, Rustan ble forbeholdt fra rektor Thomassen. Bl.a. oppfatter han ikke de evnerikes kroppsspråk, må vite. De eneste tilhenvendinger anført i vedtaket, er læreplanens kommunikasjonsmål samt helsepersonellovens §§ 3 og 4. - Hva måtte være dokumentert via dette. Riktig: Itteno! For så merkverdig det enn måtte være, er itteno nedfelt verken i læreplanen eller helsepersonelloven - om Rustans fravær av kroppsspråksoppfattelse.

Kommunikasjon. For å etterkomme stat i staten-klanens kommunikasjonskrav må man uten motforestilling - evne å bli til robot. Få til å kommunisere - som kompetent avstumpet.

Det må være umulig å kunne fatte at det er så undermålsk og bedragerisk som det vitterlig er - det forklarte fra utøverne av lyssky virkeutfoldelse tildekket bak retts- og myndighetslogo. Det kalkulert ufattelige - utgjør en sentral ingrediens - i klanens "kommunikasjons"-essens.

Gitt ved seg sjøl trenger dette kommunikasjons-nivå - beskyttelse. Trenger brukerne av sådan kommunikasjon - monopol til å kommunisere. Klanslagets Knoll og Tott må ikke utsettes for imøtegåelse. Proklamasjon av idylltilstander må ivaretas - som evnet i Stasiland.

"20 i stil og null i innhold". Fra juristeriministeriets stolokkupanter utøves kontinuerlig hopp - til minus 20 i innhold. Tidligere justisminister Røkke evnet å få til følgende proklamasjon: "Det er ikke farlig å avdekke forhold i det norske samfunnet".

"Prosjekt Munnkurv". Rapporten gitt denne titulering ble utarbeidet på oppdrag fra Norsk sykepleierforbund. Jeg har tidligere gjengitt fra kommentarer til rapporten avgitt fra redaktør av Psykisk Helse, Bente Riise, trykksatt i Dag og Tid 18.12.04. Her følger et utdrag: "Heile 43 prosent av sjukepleiarane fryktar sanksjonar om dei ytrar seg offentleg om tilhøva som gjeld helsa til pasientane. - Halvparten har anten sjølve fått eller sett kollegaer som har fått negative reaksjonar etter å ha teke opp kritikkverdige høve internt - Avgrensingane i yringsfridom er uakseptable. Ved henvisning til lov om helsepersonell av 2001, meddeler Riise: "Og det er ulovleg å hindre dei i å ytre seg".

For tidligere justisminister Røkke & Co har det tilhørighet i det kjekke å kunne gjøre rede for seg som totalt blottet for kjennskap til realiteter. Dette i motsetning til Torbjørn Rustan. Med henvisning til den erfaring han er tilkommet, den realitetskunnskap han innehar, ville ikke Rustan kunne bivåne alvorlig overgrepshenvisning mot mennesker - med å unnlate å si ifra.

"Det er ulovleg å hindre dei i å ytre seg". Redaktør Riise henviser til "lov om helsepersonell". Og hun gjør det med belegg i et relevant og reelt grunnlag. Dette i motsetning til henvisere som meddeler å trenge "mellommenneskelig" kommunikasjon - av klansetablert art.

Redaktør Riise: "Avgrensningane i yringsfridom er uakseptable". Tidligere justisminister Røkke: "Det er ikke farlig å avdekke forhold i det norske samfunnet". Enten må Røkke tilkjenne å være utstyrt med overkvalifisert tilbakeståelse - eller hun juger over-bevisst.

Fra vår side ble fylkesmann Røkke, under sin faglige falitterklæring av samtalearrangement, konfrontert med såvel tidligere statssekretær Oddmund H. Hammerstads bokutgivelse, gitt hovedtituleringen "Oppgjør", som Lund-kommisjonens rapport, og de påfølgende åpne høringer i Stortinget. Og hun ble konfrontert med det publiserte i avisen Bygdeposten, samt det evnede fra de dommerkappetakkede i anledning den oppfølgende "Bygdepostsaken".

Kjekt å ha - er også erindringer utgått på datostempel. Men burde ikke juristeriministeriets "maskinparks" utsettelse for deleted memory, enkelt kunne vært bøtet på med investering i noen utrangerte PC'er? Vi skal allikevel vedgå at det var lite omtenkstomt fra vår side, overfor en tidligere justisminister - å rippe opp i noe så uhuskelig, som de åpne Stortingshøringer.

At den tidligere justisminister knapt hadde hørt om tidligere statssekretær Hammerstads bokutgivelse, burde vi, og da særskilt - "han har det så"-Rustan - "kognitivt forstått".

”Det er ikke farlig å avdekke forhold i det norske samfunnet”. Det var framferd tilsvarende hva Torbjørn Rustan er blitt utsatt for, det ble forestått belysning av i avisen Bygdeposten. Avisens daværende ansvarlige redaktør, Irene Mjøseng, tilkjennega allerede under Radio Modums første programforsendelse i serien ”Det skjulte Norge” litt av det hun selv var blitt utsatt for, ved å risikere dokumentasjonsbelagt publisering av de omhandlende forhold.

”Avgrensingane i ytringsfridom er uakseptable”. I det menneskerettslige foregangsland må intet framkomme hva angår stat i staten-klanens virkeutfoldelse. Selvinnlysende måtte redaktør Mjøseng besørge oppsagt fra sin stilling. Under Radio Modums oppsummering av det regisserte justismord på Mjøsengs bekostning, meddelte denne kanals ansvarlige redaktør, Magne Grønlund, hva også han og hans familie hadde fått stifte erfaring med. Som Mjøseng, handlinger av velkjent Ku Klux Klan-varemerke.

I bokutgivelsen ”Oppgjør” beskriver tidligere statssekretær Oddmund H. Hammerstad drapstrusler framstilt mot undertegnede nære venn og samarbeidspartner, nå avdøde Kåre Torvholm. Med påviselig belegg i forelagte offentlig utstede dokumenter, kildetilhenvisning til det trykksatte i avisen Fiskaren mv., belyste ansvarlig redaktør Mjøseng i Bygdeposten, hvordan fiskefuskavsløreren og menneskerettsforkjemperen Kåre Torvholm, skulle ordnes brakt til endelig taushet via underleggelse av mentalobservasjon, og endog begjæring om (psykiatrisk) sikring. Men - selvsagt kan det ikke tillates i klanens foregangsland - at det blir forestått dokumentasjonsbelagt belysning av klanens rans- og nøytraliseringsarrangementer.

I klanens stat i særklasse blir enhver som med belegg i dokumentasjon og konkretiserte kildeangivelser, påviser hvilken virkeutfoldelse de tildekkede bak retts- og myndighetslogo bedriver - påklistret en rad av stigmatiserende stempler/utstyrt med psykisk syk-diagnose. At de som våger å tenke sjæl må ordnes nøytralisert, gjenspeiles i det etablerte forfallsnivå.

Til undervisning i matematikk byr det allerede på store vanskeligheter å framskaffe lærere som får til å plusse i hop to og to. Det språklige forfall ”ligger der” i omfattende særklasse. ”Norge ligger i særklasse når det gjelder tvangsinnleggelse og bruk av tvangsmidler i psykiatrien”. Dette meddelt fra NRK Tekst-TV 04.05.04. ”Ligger i særklasse når det gjelder”. ”Ligger i særklasse” - i forhold til hva? Det gjelder som det aldri før har gjullet å få ordnet vekk enhver - som måtte evne å registrere det etablerte klanstiltrenge tilbakeståelsesnivå.

Som bosatt i Buskerud, og gitt henvisning til nærhet i tid, ble det selv for oppegående Røkke, umulig å vekkhuse ”Bygdepostsaken”. Da jeg påpekte det påviselig regisserte justismord angjeldende dette saksforhold, da jeg påpekte det begåtte fra de påkledde dommerkappe, kunne Røkke kompetent kommentere: ”Nei, dette synes jeg er påstander, altså”.

Tilhørende det kjekke for klanslagets juristerikompetente, er deres skolering til ”å se syner”. Forståelig må det være - at vi vanlige, av jordisk opphav, ikke kan henge med - stilt overfor faglig kompetente til å påhyle seg tilkommelse av åpenbaring.

Men hvorfor nødvendig for suverene av dette kaliber - å måtte underslå fakta? For Borgarting lagmannsretts åpenbarte, var det åpenbart - at redaktør Mjøseng var blitt påvirket av FAMPO/Dag Hiåsen. Som åpenbarte kunne de konkludere den aktuelle publisering som utillatelig.

Men hvordan ville det åpenbarte ”sett ut” - gitt at Borgartings evnerike ikke hadde badet seg i menedbegåelse? Hvordan ville det ”sett ut” om de åpenbarte ikke hadde begått et utall av brudd med straffelovens bestemmelser. Jfr. §§ 120, 189 og 190 angående uriktige erklæringer.

”Da du holder tilbake noe som angår en sak, da du holder tilbake et faktum, bryter du norsk lov”. Dette for kort tid tilbake proklamert for galleriet fra justisminister Dørum - ”20 i stil og null i innhold”. Hva ble bordlagt under FAMPOs møte med dine representerende 31.08.04, justisminister Dørum? Hva var vedlagt papirutgaven av undertegnede rapport ”Ytringsfrihetens pris i Det skjulte Norge”, overlevert dine representerende, Dørum?

Hvorfor måtte de suverene åpenbarte underslå fakta? Hvorfor måtte de underslå redaktør Mjøsengs ordrette gjengivelser fra offentlig utstedte dokumenter? Hvorfor måtte de underslå redaktør Mjøsengs tilhenvining til, og sitering fra, det trykksatte i avisen Fiskaren? Hvorfor måtte de underslå påviselig falsk forklaring lagt til grunn for oppsigelsen av Mjøseng? Jfr. det anførte oppsigelsesgrunnlag og møtereferat - ”begge dele” produsert av Bygdepostens representerende? Hvorfor måtte de underslå Radio Modums publisering? Hvorfor måtte de underslå redaktør Mjøsengs lederartikler angjeldende Radio Modums publisering? Hvorfor måtte de underslå ”Bygdepostsakens” påviselige utgangspunkt? Hvorfor måtte de underslå henvendelser fra eksternt hold til Bygdepostens styreformann vedrørende lederartikkelen ”Det skjulte Norge”? En lederartikkel hvor redaktør Mjøseng framførte kommentarer til foregående dags publisering i Radio Modum. Er det ikke kjekt å være faglig juristeriskolert til ”begge dele” - både å kunne påhyle seg tilkommelse av åpenbaring - og å underslå fakta?

”Da du holder tilbake noe som angår en sak, da du holder tilbake et faktum, bryter du norsk lov”. Hvorfor må du hoppe til minus 20 i innhold, justisminister Dørum? Hvorfor bryter ”dine profesjonelle” påhengt dommerkappe norsk lov etter optimaliseringsprinsippet? Kan noe være kjekkere å ha enn *retten* til arrangementer - til den store klansberikelse? Retten til å ordne de rans- og nøytraliseringsarrangementer som passer for klanen.

Jo like kjekt er det å ha: ”Et godt fungerende demokrati”, kan justisminister Dørum bedyre. Eller ”rettere” sagt - begge dele. Et godt fungerende demokrati hvor stat i staten-klanen er garantert monopol til ytring. Dokumentasjonsbelagt imøtegåelse - det ordnes av klanens *rett* - påstemplet som utillatelig. I den skjønneste avskyelige kombinasjon - trippell Versting! For, ved å ha seg med hverandre - ligge i særklasse - har klanen fullbrakt sitt stemplingsbehov.

Hinsides rettsstatlig rettsutøvelse, ytringsknebling/sensur - og makaber psykisk-syk-ordning. Som oppfølging til eksemplifisert beskrivelse, det sistnevnte uttrykt på følgende vis av Hammerstad i ”Oppgjør”: ”Gribber og hyener de skriker og de bjeffer: ”Paranoia, Paranoia””.

Føler seg forfulgt - flokkskriker og bjeffer klanens representerende - mot enhver som måtte våge å forfølge klanens begåelse av overgrep og lovstridige handlinger. Invitasjon til møte med justisminister Dørum representerende 31.08.04 ble FAMPO forbeholdt fra Venstres Talerstol (Venstres nettsider). Så vel i for- som etterkant av dette møte ble det besørget en omfattende utplanting av påviselig falske forklaringer, personangrep av alvorligste karakter, den inntrente klansproduksjon av *føle seg forfulgt* mv. fra ”Talerstolen”. En utplanting forestått av framtrede representanter for justisministerens parti. Dette, samt tilhenvist det påpekte angående utplantningen under møtet, og ytterligere dokumentene bordlagt for, og derpå overrakt, justisministerens representerende – er ikke dette hold gitt anledning til å framstille seg som uvitende. Verken mht. sak eller den ivarettatte utplantning.

Av den årsak at den omtalte publisering i avisen Bygdeposten var tuftet på dokumentasjon, og var forestått på vegne av utsatte for klanens virkeutfoldelse – var det vesentlig å besørge utplantning av verifiserte falske forklaringer så vel hva angår det publiserte, som mht. den påfølgende ”Bygdepost-saken”. Av den årsak at undertegnede i den aktuelle forbindelse,

herunder hva "Bygdepost-saken" angår, har utført det tyngste påvisningsarbeidet på utsattes vegne – har jeg fra klanens evnerike konstruktører fått meg tildelt et utall av nye tituleringer.

Den ikke-evnede påvirkeren, den vrangforestilte hjernevaskeren osv., - har egen lære, har jeg fått vite. "Hiåsen og hans likesinnede", "Hiåsen og hans trosfeller" osv. tilhører de evnerikes flertallskonstruksjoner. Som en særskilt redelig "idretts"-utøver, har Runolv Stegane meddelt seg. Venstres organisasjonssjef og Sigdal kommunes varaordfører (min hjemkommune), har tillagt å prestere en rekke falske forklaringer, bl.a. meddelt seg som godt opptrent konstruktør "Hiåsen og hans trosfeller", "Hiåsens lære" mv. tilhører hans prestasjoner. Og han kan registrere, Venstres organisasjonssjef/Sigdal kommunes varaordfører: "Det er trist å registrere at personer som etter min mening i utgangspunktet er "ved sine fulle fem" lar seg hjernevaske av Hiåsens vrangforestillinger". Angående rapporten "Ytringsfrihetens pris i Det skjulte Norge", kan Stegane opplyse at denne omhandler: "Hiåsen *føler seg* forfulgt av samfunnet".

Fra eksemplaret overlevert justisministerens representerende framgår hva rapporten vitterlig omhandler. Og det framgår fra dokumentene vedlagt rapporten at Dørums proklamasjon: "Den faglige integritet er svært sterk i norske domstoler og med høy grad av profesjonalitet" - er tuftet på faglig integritet og profesjonalitet av følgende standard: "Da du holder tilbake noe som angår en sak, da du holder tilbake et faktum, bryter du norsk lov". Underslag av fakta, falske forklaringer, mened. Det er kjekt å ha faglig integritet! Faktisk like kjekt som å være profesjonell tilkommer av åpenbaringer. I særklasse ligger klanens harem klart – til å produsere de verifiserende kallekonstruksjoner som passer for anledningen.

Klanens gode – som ikke må bli utsatt for imøtegåelse i sitt "godt fungerende" – må bli trodd. "Trosfeller", "vrangforestilte" osv må ikke gis adgang til ytring. Konstruksjonene klint ut fra Venstres organisasjonssjef/Sigdal kommunes varaordfører – hva er dette, justisminister? Det er framstillinger som overensstemmer med god brun "Det tredje rike"-framferd. "Trosfeller" – ved å behøve å konstruere stemplinger av denne karakter, tilkjennegis det langt makabrere enn å være i beit for argumenter. Det er bekjentgjøring av å inneha *behov for diskriminering!*

Fullstendig skruppelløs er den framferd som utøves. I landet det er ufarlig å avdekke forhold i - er Berufsverbot, diskriminering, stemplinger mv. ufarlig å bli utsatt for. Selvinnlysende kan ikke klanen tilbakevise at det er gjengitt ordrett fra det nedfelte i dokumenter. Ved å risikere påvisning av det klansutøvde, er det handlinger av Ku Klux Klan-varemerke – som innehar tilhørighet i det ufarlige å bli utsatt for.

"Skremmende er den virkelighet". - Til skrekk og advarsel for alle som måtte tro... - at advokater og domstoler er til...- for vanlige folk. Dette tilkjennegis av magasinet Økonomisk Rapport. Det er rettsutøvelse forestått av Borgartings åpenbarte magasinet belyser. Kan det *føles* litt trist at den vrangforestilte presenterer empiri - som underbygging til det framholdte.

Hvorfor tilhører dine juristeriskolerte representerende de opplærte til å være ute av stand til å etterkomme avtaleinngåelser, justisminister Dørum? Hvorfor - får de ikke til - å framkomme med avtalt oppfølging til undertegnede rapport?

"Nå er det på tide at dere begynner å gjøre noe for lønna dere mottar"! Fra Eva Nikolaisen, samboer av Svein Aslak Pedersen (sønn av lobotomerte Ida Pedersen) - ble justisministerens representerende parkert i klartekst på sin opplyste plass - ved møtets avslutning 31.08.04. Siden da har Svein Aslak Pedersen - tillagt den omfattende stygge framferd fra før av reservert for hans mor og han selv - også blitt besørget fraranelse av ledighetstrygd.

Fra klanslagets installerte broilerkorps på Proklamasjonsbakken, fra de nedsyltede i arbeid med å bli fraktet fra TV-studio til TV-studio, for i ”debatt”-felleskap å utbringe repeterte retts- og velferdsstats-skål for galleriet – besvares man med øredøvende taushet når man med henvisning til dokumentasjon og kildeangivelser – framholder realiteter.

Retur til det presterte fra klanslagets kommunikasjonselite på Torbjørn Rustans beskostning. Fra de nedsyltede i arbeid ved fylkesmannens kontor i Vestfold, tilkom jeg 22.04.05, kopi av etatens tilskrivelse av Holmestrand videregående skole datert 20.04.05. Her bes nå om kopioversendelse av ”alle aktuelle dokumenter som utgjør bakgrunnsmateriale og viser grunnlaget for skolens enkeltvedtak”. Som vedlegg presenteres Rustans representerende nå for ”Redegjørelse i sak vedr. videregående opplæring for Torbjørn Rustan” - datert 01.09.03.

Sistnevnte utarbeidet av Vestfold fylkeskommune, videregående opplæring i Vestfold, v/direktøren. Av fylkesmannsetaten innstemplet som mottatt 04.09.03. I redegjørelsen er vist til, og her gjengis fra den kopimottatte tilskrivelse av Holmestrand videregående skole fra fylkesmannen:”...*skolens interne arbeidsdokumenter og loggføring*” som grunnlag for å gjøre nevnte enkeltvedtak i tillegg til muntlige og skriftlige rapporter fra helseinstitusjonene”.

I tillegg - framkommer mer skapgjemt. For i det titulerte som redegjørelse er henvist til fire vedlegg. Herav to stk. referat omhandlende Rustan. Referat hvis innhold fortsatt er ukjent for Rustan og hans representerende. Fra fylkesmannes tilsvarende svar til påklage datert 05.03.03., ”fått til” så omgående som vel 8 ½ mnd. senere, framgår at intet av det benevnte, ”redegjørelsen” inklusive - ble bekjentgjort for Rustan og hans datidige representerende - fra fylkesmannen.

Fylkesmann Røkke: ”Det offentlige skal stå til tjeneste”. Det ”ligger i særklasse” undertegnet på det utskriftsavleverte fra klanslagets roboter, hvilken type tjenester som besørgeres ivaretatt. I tillegg - foreligger det kompetent selvforklarte.

Til den nå mottatte ”Redegjørelse i sak vedr. videregående opplæring for Torbjørn Rustan”. Den trenger igjennom skylaget, den presterte selvopphøyelse, i klanslagets redegjørelser. For klanens velgjørere er den kjekk å ha, den påkostede programmering til å skrive - dette. ”Da dette er en del av opplæringsløpet vil han som en konsekvens av dette” - ”Dette med utgangspunkt i læreplanen” - ”Dette framgår tydelig av vedtaket” - ”Dette er gjort for å sikre” - ”Dette for at eleven skal gjøre seg kjent med” - ”Dette framgår av informasjonen” - ”Dette innebærer også vurdering” - ”Dette framgår da også av vedtaket” - Dette skal gi lærerne bakgrunn for” - ”Dette framgår av skolen interne arbeidsdokumenter” - Dette fikk skolen skriftlig dokumentasjon på (vedlegg 3)”... - Til ”dette” kan *redegjøres* for at ”dette” - er ”dokumentasjon” som ikke er tilkjennegitt for Rustan og hans representerende.

Floskelberget eser til uoverskuelige høyder. Konfrontert med realiteter ville det ”ligge der” som en haug av brukte bleier. Stilles det konstruerte, det framstilte i ”Redegjørelse i sak vedr. videregående opplæring for Torbjørn Rustan” - opp i mot det avdukkede i rapporten ”Prosjekt Munnkurv” - ”ligger det” til stryk i særklasse - det redegjorte for på Rustans bekostning.

Hva dokumenterer opplystning av idylliserte krav? Fine og store ord brukt for å tildekke det serverte svineri. Under feit overskrift ”Til klagen”, gjengis fra redegjørelsen: ”(...) er det enkelte momenter det er behov for å klargjøre og understreke”. Fra det behovsanførte medtas her henvisning til en samtale ”mellom skolens rådgiver, elevens klassestyrer og Torbjørn Rustan 20.03.02”. Den redegjørende konkluderer: ”Av samtalen framgikk tydelig skolens begrunnelse for beslutningen. Dette ble så ytterligere klargjort i vedtaket av 23.05.02”.

Hva framgår fra vedtaket? Hva annet enn en rad av udokumenterte påstander? Er samtalen tilhenvist i vedtaket? Nei! Kun vel 1 ½ år i etterkant av redegjørelsens tilblivelse, blir dens "eksistens" bekjentgjort for Rustan og hans representerende. Via denne tilkjennegivelse får vi også "vite om" øvrig foreliggende "dokumentasjon". Herunder et referat fra samtalen. Men hvordan forklare at kommunikasjonsvidunderet, rektor Thomassen - ikke fikk til å tilhenvise det nå påhylte referatforeliggende i sin vedtaksframstilling? Hvordan forklare at selvsamme kommuniserende fenomen, ei heller fikk til å tilhenvise - hva den redegjørende for å være opplært til overdådig å kommunisere "dette" - har anført som følger: "Dette fikk skolen skriftlig dokumentasjon på (vedlegg 3)".

Det må nødvendigvis stanke konstruksjon av det påståtte som dokumentasjon ordnet til i etterkant - tilhenvist det ikke tilhenviste - i det presenterte vedtak. Hvordan få til ikke engang å få inn såpass under juristerifletta - som "å skjønne" at det er det vedtaksanførte som utgjør det juridiske dokument - for imøtegåelse og påklage? Det ikke anførte i, det ikke tilhenviste til, i det presenterte vedtak - tilhører ganske så enkelt ikke det grunnitte for vedtaket!

"Behov for å klargjøre og understreke"! Hva er - "dette"? Hva annet enn en klargjøring og understrekning av behov for å tildekke sine framstillinger bak bombastisk ordbruk? Fra det redegjorte for - brukt mot Rustan: "Torbjørn Rustan var en elev det ville bli vanskelig å skaffe utplasseringsplass. Han sa selv at han ikke ville til Gipø bo- og behandlingssenter, som var det mest naturlige valget ut fra han bostedsadresse. Dette ville han ikke begrunne".

Hva ble Rustan tilbakemeldt, da han allerede i oktober 2001, rettet henvendelse til denne institusjon angjeldende utplassering? Utsøkt mellommenneskelig ble han tilkommunisert - at "sånne" som han, med bakgrunn fra spesialskole - skulle de der ha seg frabedt.

Klanens kommunikasjonsskolerte kan gjøre rede for seg som opplært til - at raden av stemplinger Rustan er beriket med - skal det gjøres bruk av mot han, til han er under torva. Den for anledningen forberedte oppfølging av å tømme seg for nid på Rustans bekostning, kunne fylkesmann Røkke kommunisere omgående - vi var ankommet "dette" arrangementet.

Etter fortsettelig å ha utlirt "samtale", kunne den juristerikompetente påbegynne omfattende servering av honnørord i møkkasaus. Makan til Rustans oppegåelse, makan til medmenneske, makan til Rustans kognitive evnelse - men beklageligvis besitter han ikke kvalitetene til å kommunisere klans-adekvat. "Sikkert ingen som har vanskeligheter med å forstå at dette er et vanskelig budskap å få", kunne utdanningsdirektør Hoel - tillegge megetsigende.

Selvsamme utdanningsdirektør kan nå meddele tilskrivelse av Holmestand videregående skole - til Rustans representerende. Nå, kun to år i etterkant av framført påklage, ber direktør Hoel "om å få oversendt kopi av alle aktuelle dokumenter som utgjør bakgrunnsmateriale og viser grunnlaget for skolens enkeltvedtak". Bes det om mer - som ikke framgår fra enkeltvedtaket!

Så Rustan kan se fram til å motta ytterligere pottetømming fra den kommuniserende elite. Det må være oppløftende - å kunne gjøre fra seg - et så meningsfullt arbeid. Tilhenvist såvel det anførte som ikke-anførte i anledning vedtaket, tilhenvist den type kommunikasjon som det er redegjort for at fås til - hva mer av "dette" måtte underbygge - det framstilte mot Rustan?

"Et gullkantet papir". Måtte noen fortsatt huske Rustans beveggrunn for å rette henvendelse til fylkesmann Røkke? Hva utgjør formålet med alt "dette" arbeid klanslaget gjør fra seg i naken sittestilling? Svein Aslak Pedersen uttrykte det kortfattet: Få fokus vekk - fra sak!

”Torbjørn Rustan får legge fram hva han føler har vært vanskelig”. Den realitet at han ble plassert på spesialskole - er noe Rustan *har følt*. Den realitet at stemplingene han er påført, er nedskrevet svart på hvitt - er noe Rustan *har følt*. Bruk av fortid hva angår konsekvenser av pågående karakter, tilhører hva de evnede er opplært til å mestre. Hva om fylkesmann Røkke hadde evnet å *føle* - hvor tilbakestående hun bekjentgjør å inneha behov for å meddele seg?

De ”skjønner” *følelser* - de trengende for å avlevere egne IQ-tester tilsvarende kvadratrot av skonommeret. Derved er det ikke gitt en framstilling av ”skjønnerne” som dumme. Det er teknikkene og virkemidlene det gjøres bruk av, søkelyset her rettes mot. Det er bedragerens teknikk- og virkemiddelbruk - det er organisert rans- og nøytraliseringsvirksomhet av verste skuffe - forstått av tildekkede bak retts- og myndighetslogo, dette omhandler.

Juristeriministerium og rettsvesen mindre taltalende enn fått til av regimer ”vi ikke vil sammenligne oss med”. Under overskriften ”Råttent rettsvesen”, beskriver forfatterne Ebba Haslund og Thorvald Steen det begåtte, og den pr. dato fortsettelig evnede framferd fra de påklede dommerkappe, på Fredrik Fasting Torgersens bekostning. Konstruere og plante ”bevis” og stemplinger - til den store klansmedalje - er hva bandittgjengen påviselig kan.

Fritz Moen ble dømt for å ha begått to drap. På hvilket grunnlag ble – *han dømt*? Planting og underslag. Klanens dømmende underslår de bevis og bevitnelser som ikke passer – for å ordne de domsavsigelser som passer – for klanen. Dokumentert så det renner fra de sprukne bleier *arbeider* klanslaget med treneringer. Gitt det kombinerte formål, nedsylte mer i egne binger, og det billigere enn billighetserstatning ordnet post mortem - til utsatte for arrangementene.

FAMPOs/undertegnede foregående åpne brev tiladressert justisministeren og medlemmer av spesifiserte Stortingskomitéer, omhandlet psykiatrisk tvangsinternering av Judith Ann Larsen. Og det omhandlet kontrollkomisjonens evnelse angjeldende hennes sak spesielt, samt den hinsides rettsstatlige rettsutøvelse ivaretatt av rettserstattende kontrollkomisjoner generelt. Under hvilke typer regimer påtvinges du å bli representert av din motpart? I klartekst meddelte Judith Ann Larsen at hun ikke skulle ha seg representert av kontrollkomisjonens oppnevnte advokat. Til arrangementet, kalt kontrollkomisjonsbehandling, stilte allikevel vedkommende – som Judiths representerende. På ”hennes vegne” prosederte han – å inneha ingen innsigelse – mot at Judith Ann Larsen var ”alvorlig sinnslidende”. Komplette hinsides rettsstatlig ordnes arrangementene gjennomført i klanens stat i særklasse.

Raue i toppen som peoner er hva de tiladresserte burde evnet å bli. Hvordan få til ”å skjønne” – langt mindre enn null – hva angår de grunnleggende folkerettslige regler og prinsipper?

Tilhørighet i klanens høyborg har barneransvirksomheten og sosialkontorene. De formål som står i sentrum for denne virksomheten, er ivaretagelse av overføringer bak mål til klanens hjelpekorps, samt gjennomføring av kurssammenkomster – for de kontorinnplasserte. Klanens roboter må være oppdatert mht *arbeidsoppgavene* - sjikane, trakassering og nøytralisering

”Sosialklienter kommer ikke i arbeid”. Forsker ved NOVA, Torhild Hammer, framholder: ”Mange sosialklienter blir stigmatisert og mistrodd, og dette ødelegger for dem”. Gitt at de forskende hadde arbeidet med konkrete saksforhold, ville de innehatt et grunnlag for å anvende langt sterkere beskrivelser. Stigmatiseringsvirksomheten er systematisert. Mistrodd utgjør ingen realitet. For ”dette” – sin tro – er robotene programmert til å utspyte. Styggest løgnmulig utkliner klanslagets installerte roboter – sine troverdige framstillinger.

”Prisen for effektivitet”. Knut Halvorsen, professor i sosialpolitikk ved Høgskolen i Oslo, får til å hoste ”dette” til avisen Dag og Tid 30.04.05. - Som årsak til at så mange (700.000) ”står utanfor arbeidslivet” – ”behovet for arbeidskraft blir mindre når effektiviteten blir større”, må vite. Hvilket effektivt pottearbeid han avleverer, stønner Halvorsen selv. Han kan anføre at trikkekonduktører ikke trengs lenger. Har ikke professoren hørt om tilstandene innenfor helse- og pleiesektoren? Er det ikke kjekt å få til å kommunikasjonsutkonkurrere Stutum? Da jeg skrev førsteutgaven av omtalte rapport, var det fått til en manko på 14 000 håndverkere i effektivitetslandet – de må jo ”skjønne” at det ikke er behov for utøvende av unyttig arbeid!

Tapere – vinnere. De svake – de sterke. Jeg innledet med å vise til hva barne- og skolehjemsbarna er blitt utsatt for. I et tilsvarende utplanningene forestått fra framtrede representanter for justisministerens parti fra Venstres Talerstol, henviste jeg til rapporten angjeldende barne- og skolehjemsbarna, og stilte spørsmålene: ”Hvor blir penga av i verdens rikeste land? – hvor ble det av kronene til mat og klær?” I usminket språkdrakt fulgte jeg opp: ”Likte de dem avmagra, barna de pulte – de gode som ivaretok omsorgen?” Barna – *taperne*...

Og – *vinnerne er*: barnepulerne! Den sterkeste rett! Hva er styrke – hva er svakhet? Er det ikke den største svakhet å unnlate å reagere? La seg bli til robot. Bli adoptør av feighet og egoisme.

Bortgjemt under ”Utenriks” kunne følgende overskrift leses på TV2s tekst-TV-sider 15.05.05: ”FN gir Norge stryk”. Den påfølgende setning: ”For mange norske barn skilles fra foreldrene sine”. Tilhørende det mest lukrative for klanen er barneransvarsheten. I det foregående åpne brev gitt overskriften ”Summariske ikke-rettsstatlige arrangementer”, medtok jeg utdrag fra et leserinnleggpublisert i avisen Framtid i Nord 02.10.03. Jeg gjengir her repeterende den avsluttende setning fra innlegget: ”Gigantbedriften Barnevernet med det drivverdige råstoffet barn, har en omsetning på titalls milliarder i året på landsbasis”. I det framstilte som rettsbøker kliner klanens dommertitulerte mottakere av åpenbaring ut – sine stemplinger. Samtlige som framholdt vitneprov på Svanhild Jensens vegne, kunne Hålogaland lagmannsretts kompetente åpenbarte stemple kollektivt - som ikke problemforstående.

”Det er ikke farlig å avdekke forhold i det norske samfunnet”. Hvorfor ble jeg under utarbeidelsen av dette åpne brev begunstiget med nattlig Ku Klux Klan-besøk? Et besøk hvor formålet var mer enn ”åpenbart”. La meg uttrykke på dette vis - at dersom jeg ikke hadde oppfattet tegninga - ville jeg ikke ha kunnet referere hva Torbjørn Rustan ble ”møtt” med under arrangementet på kontoret til den proklamerende av: ”Det er ikke farlig å avdekke

Rustan registrerte hvor det kom fra, glimtet – da han fikk servert skudd mot seg i nattemørket på undertegnede gårds plass – da han oppsøkte meg for gjennomgang av det her nedskrevne.

Med hilsen

Dag Hiåsen, styreformann menneskerettsorganisasjonen FAMPO.